

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา และหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีโครงสร้าง สาขาวิชาเทคโนโลยีโยธา และสาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 ถึง พ.ศ. 2543 จำนวน 300 คน และผู้บริหารสถานประกอบการที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ชี้ส่วนราชการสุ่มผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของบัณฑิตในข้อปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา พนวจว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรกคือ ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง รองลงมาคือ ต้องการมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น

1.2 ด้านเหตุผลส่วนตัว พนวจว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรกคือ ต้องการความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ รองลงมาคือ ต้องการเสริมสร้างความมั่นใจในวิชาการเพื่อการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา พนวจว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรกคือ สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง รองลงมาคือ สาขาวิชาที่เปิดสอนสอนคล้องกับลักษณะของงานที่ทำประจำ

1.4 ด้านบทบาทของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ พนวจปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรกคือ สถาบันมีชื่อเดียวกับเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป รองลงมาคือ สถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา

1.5 ด้านทั่วๆ ไป พนวจปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรกคือ เคยเป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้มาก่อน รองลงมาคือ บิดา/มารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้ามาศึกษาต่อ

2. ความต้องการของบัณฑิตต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ พนวจปัจจัยส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรม มหาบัณฑิต ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการกับสถานภาพทั่วไปของบัณฑิต ต่อการเข้าศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความต้องการเข้าศึกษาต่อของบัณฑิตกับหลักสูตรและสาขาที่บัณฑิตสำเร็จการศึกษา ความต้องการเข้าศึกษาต่อของบัณฑิตกับรายได้ต่อเดือนของบัณฑิต ส่วนบัณฑิตที่ไม่ต้องการเข้าศึกษาต่อ มีความเห็นว่า ต้องการคุறำและอียัดเกี่ยวกับหลักสูตรให้ชัดเจนเสียก่อนที่จะสมัครเข้าศึกษา

3. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการเกี่ยวกับความต้องการในรายวิชาต่างๆ ที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนไว้ในหลักสูตรครุศาสตร์อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา พนวจรายวิชาที่ผู้บริหารสถานประกอบมีความต้องการที่จะให้มีการเรียนการสอนมากสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. การวางแผนงานก่อสร้าง 2. การจัดการทรัพยากรของโครงการก่อสร้าง และ 3. การบริหารการเงินและการประเมินเพื่อพัฒนาโครงการก่อสร้าง

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 91 หน้า)